

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 35. Fulco Episcopus Estoniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1171.

§. XXXV.

Fulco Episcopus Estoniensis.

Sub idem tempus Fulco, Episcopus Estoniensis, ad Alexandrum Papam se contulit, literas accepturus, quibus in suo Ministerio muniretur (*). Fulco quondam monachus *Monasterii Cellæ* fuerat, in Diœcesi Trecensi, sub Regimine celeberrimi Abbatis Petri, quem ad S. Remigium Remos proficiscentem secutus est; nam Petrus anno millesimo centesimo sexagesimo secundo illuc divertit. Exinde Esquilius Lundensis Archiepiscopus in Dania, & Sueciæ ex privilegio Hadriani IV. Primas, Fulconem Monachum Episcopum creavit Estoniæ*, Provinciæ in sinu ultimo maris Baltici positæ, quam aliquis Rex Daniæ olim in potestatem Suecorum transire passus fuerat. Ergo Fulconi Romam proficiscenti Petrus Abbas Epistolam commendatitiam ad Alexandrum Papam deferendam

*Petr. Cell. 6.
ep. 15.*

* al. Estia.

*Sup. Lib.
LXIX.
§. 50.*

(*) In Actis Conciliorum Notulam adiecit Jacobus Sirmondus Soc. Jes. *Fulco Estonum Episcopus. De Fulcone dictum sæpius in Notis ad Epistolas Petri Cellensis. Estonos populi Regno Sueciæ attributi. Auctor est enim Saxo Grammat. lib. 1. Frontonem Danorum Regem Erico Sueciæ Regi Estiam & Finiam annuo stipendiorum jure concessisse.*

dam tradidit, in qua hunc Præsulem, ut Sæcul. XII. A.C. 1171.
 olim alumnum suum, laudat, & comme-
 morat, quantis periculis, in hoc itinere
 tum ab æstivis caloribus, tum a potentia Schismatici Imperatoris timendis, sese
 exponat. 5. ep. 19.

Ceterum Fulco a Papa complures
 deferendas accepit Epistolas, omnes Tu-
 sculi a septima Septembris usque ad de-
 cimam octavam datis, quod demonstra-
 re videtur, eas anno millesimo centesimo
 septuagesimo primo scriptas. Nam ex ep. S. Thom. 5. ep. 83. 85.
 aliis monumentis perspicimus, Papam
 hoc anno sub finem Martii, rursusque
 sub finem Octobris Tusculi versatum
 fuisse. In quadam ex illis Epistola, ad
 omnes Fideles Daniæ directa, hortatur
 Papa, ut Fulconis Episcopi paupertati
 succurrant, quo facilius Ministerium
 suum implere valeat. In altera Episto- to. 10. Conc. 1272.
 la Alexander Papa Reges & Principes
 Daniæ, Norwegiæ & Gothiæ accendit,
 & suadet, ut populi Estoniæ ceterorum- ep. 20.
 que Infidelium in illis regionibus degen- ep. 21.
 tium ferocitatem armis comprimant,
 concedens eis pro hoc Opere unius an-
 ni Indulgentiam, qualem Peregrini Sa-
 crum Sepulchrum adeuntes lucrantur.
 In alia item Epistola Pontifex Archiepi- ep. 26.
 scopum Drontheimensem in Norwegia,
 & seniore Episcopum *de Staffenger* ro-
 gat, ut Fulconi jungant Nicolaum Mo-
 nachum

Sæcul. XII. Monachum, in Estonia natum, qui eum
 A.C. 1171. in conversione illius provinciæ adjuvet.

ep. 19. & 22. Occurrunt præterea longæ Epistola
 duæ, Archiepiscopo Upsaliæ, Sueciæ
 Metropolitana, ejusque Suffraganeis scri-
 ptæ, ad reprimendos complures abu-
 sus. Laici Ecclesias, cuicumque lube-
 bat, Episcopis inconsultis concedebant,
 nempe quibus vel plus favebant, vel qui
 plus pecuniæ dederant. Unde variarum
 gentium Presbyteri, unde unde venis-
 sent, ad Ministerium Sacerdotale sine
 examine, sola Laicorum auctoritate,
 admittebantur; quin etiam non nun-
 quam monachi fugitivi, sceleribus in-
 fames, aut ne quidem Ordine Pres-
 byterorum initiati, recipiebantur. Præ-
 terea, qui nullum habebant Beneficium,
 aut pinguius ambiebant, facile, Prin-
 cipibus data pecunia corruptis, Pres-
 byteros Canonice institutos expellebant.
 Clerici, etiam ob lites inter ipsos exortas,
 ad iudicium subeundum coram Iudicibus
 Laicis, sive Actores sive Rei essent, com-
 pellebantur, Sententia secundum Leges
 Sæculares ferebatur, Probationi per fer-
 rum ignitum, aut duellandi necessitati
 subijciebantur, denique verberabantur,
 & occidebantur impune.

ep. 22. Prostituti pudoris matres prolem
 suam ex vaga lascivia natam interime-
 bant. Alii incestu conjungebantur, alii
 cum

cum jumentis abominanda se libidine commaculabant. Non nulli Presbyteri sicca fæce vini, aut micis panis vino inunctis in Missa utebantur. Quidam Matrimonium sine Benedictione Sacerdotali contrahebant, unde multa divortia aut conjunctiones illicitæ sequebantur. Hortatur Papa Sueciæ Episcopus, ut hos abusus tollant, & dicit, morum depravatorum causam principem esse ignorantiam, quæ major in regionibus procul a Religionis & Literarum fonte positus esse solet. Hinc etiam in his duabus epistolis ad omnes quæstiones auctoritatem Scripturæ, Decretalium, & SS. Patrum apponit. Pontifex matribus, infantum suorum Interfetricibus, si baptizati fuerint, trium annorum, si non fuerint baptizati, quinque annorum pœnitentiam injungit, & præcipit, ut vel hujus criminis vel aliorum a se memoratorum, quæ omnes boni abominantur, rei ad iter Romam suscipiendum compellantur, sicque viarum labore aliquam pœnitentiæ partem impleant (*).

B b b 5

Hic

Sæcul. XII.
A. C. 1171.Abusus in
Ecclesia Sue-
ciæ.

(*) Non satis accurate hic sensus Epistolæ Alexandri Papæ redditur. Nam postquam præcepit, gravissimorum criminum reos Romam esse mittendos, sequentem paragraphum ita incipit: *Ad hæc qui dormiendo non voluntate, sed*

Sæcul. XII.

A.C. 1171.

ep. 25.

Hic initia atrociores casus Papæ re-
servandi deprehendimus.

In alia Epistola, ad Archiepiscopum
Upsaliensem, ejus Suffraganeos, & Gun-
thermum Ducem data, dicit Pontifex,
ad Apostolicam Sedem querelam fuisse
perlatam, quod Fioniæ populi, immi-
nente sibi inimicorum exercitu, Fidem
servare Christianam promittant, & Præ-
dicatores, qui se erudiant, ardentem
petant, hoste autem recedente, Fidem
abnegent & Prædicatores contemnant
ac persequantur. Quare Papa hortatur
Episcopos & Ducem, ne amplius Chri-
stianæ Religioni tam proterve illudi pate-
rentur, munitiones Fionensium sibi tradi
peterent, aut saltem adeo caute & so-
lenter agerent, ut deinceps ab his po-
pulis falli non possent, sed illi Fidem
semel susceptam servare cogerentur.

Post reditum ex Curia Romana Fulco
Episcopus aliquamdiu Remis apud Pe-
trum Abbatem, quem Henricus Archi-
episcopus Romam proficiscens Vicarium
suum Generalem constituerat, commo-
ratus est, rogatus ab ipso, ut in Dice-
cesi Remensi Officia Episcopalia obiret.
Nam

*si d. casu filios suos oppressisse inveniuntur, trien-
nio, si iidem filii fuerint baptizati, si vero ab-
que Sacro Baptismate decesserint, quinquennio
Pœnitentiæ disciplinis subjaceant.*

Nam viri præsentia Petrus delectabatur, quem si jam abiret, nunquam rediturum, sperabat. Ita de Fulcone Petrus Regi Sueciæ & Archiepiscopo scribens loquebatur, cumque eum dimisit, datis literis Esquilio Archiepiscopo Lundensi, qui Fulconem Episcopum ordinaverat, & suis facultatibus maxime iter facientem adjuverat, commendavit.

§. XXXVI.

Saladinus Ægypti Soldanus.

In Oriente Saladinus in Libris Historicorum nostrorum celebratissimus, eodem anno millesimo centesimo septuagesimo primo, in Ægypto rerum potiri cœpit. Is ex Gente *des Courdes*, illos montes tenente, qui Syriam a Persia dividunt, oriundus, & a suis *Salab-Eddin Jousef* dictus, cum patruo suo Siracu venerat stipendia meriturus sub Auspiciis Nuradini, Alepi Soldani, a quo cum *Aded*, Ægypti Califa, contra Francos auxiliares copias petiisset, ille & *Siracu* misit & ejus nepotem. Utriusque vero usque adeo in Ægypto potentia invaluit & auctoritas, ut, *Siracu* fatis functo, Califa Saladinum Vizirium suum, cujus in illa gente post Soldanum præcipuum munus est, creare compulsus fuerit. Tum, *Aded* Califa cum extremo morbo luctante, Saladinus non expectata ejus morte,

Sæcul. XII.

A. C. 1171.

Petr. Coll. 6.

ep. 8. 15.

Hist. Salad.

ms. Bibl.

Orient.

p. 742. 788.